

Gevangen in het multiculturalisme staat het Westen machteloos tegenover de islam

Door [Arie Graafland](#) - 28 december 2024

Geplaatst in [Islam](#) - [Multiculturalisme](#)

We hebben een boek als dat van Hamed Abdel-Samad nodig om iets te begrijpen van de inertie waarin we tegenwoordig gevangen zitten als het over de islam gaat. We zijn niet in staat de islam als geloofssysteem te kritiseren. Als Mona Keijzer op tv zegt dat antisemitisme bijna onderdeel is van de islamitische cultuur, wordt ze weliswaar niet vervolgd, maar concludeert het openbaar ministerie wel dat die uitspraak in beginsel strafbaar is.

Abdel-Samad leerde ook pas de islam te kritiseren toen hij eenmaal in Duitsland woonde. Op school in Cairo leerde hij de Koran uit zijn hoofd opzeggen en leerde ook dat het Joodse volk een vijandig verwerpelijke ras was.

Gevangen in de islam

Abdel-Samads boek is een persoonlijk en uiterst kritisch verhaal over het loskomen van de islam, een verhaal over angst, immense groepsdruk, religieuze vertwijfeling en uiteindelijk persoonlijke bevrijding. Daarbij was zijn moeder zijn voorbeeld. Zij leefde korte tijd in Cairo als een vrije en levenslustige vrouw, maar viel na haar huwelijk terug in de onvrijheid van de islam. Zijn boek heeft overeenkomsten met dat van de Canadese Yasmine Mohammed dat ik [hier](#) eerder besprak. En met de beide boeken van Lale Gül.

In de eerste hoofdstukken beschrijft Abdel-Samad hoe hij gevangen zat in zijn islamitisch geloof, de laatste hoofdstukken gaan over hoe wij in het Westen als het om de islam gaat gevangen zitten in

Gevangen in het multiculturalisme staat het Westen machteloos tegenover de islam

identiteitspolitiek, multiculturalisme, een narcistisch moralisme en irrationaliteit. Hij laat zien hoe wij hier middels onze ratio uit kunnen komen.

Abdel-Samad verlaat op zijn zestiende het dorp van zijn autoritaire vader, en gaat naar Cairo, de stad van zijn moeder. Hij wordt een zoeker. Eerst zoekt hij het in Marx, dan weer in de Moslimbroederschap. In Berlijn aangekomen, raakt hij in een psychische crisis. Als hij zich daaruit weet te bevrijden, vertrekt hij naar Japan om Japanologie te gaan studeren. Maar ook daar loopt hij tegen vergelijkbare problemen op, hij vindt een extreem materialistische maatschappij met dezelfde asymmetrische man-vrouw verhoudingen als in Egypte. Het zenboeddhisme geeft korte tijd wat lucht, maar hij ziet in dat hij het zelf moet oplossen en niet moet vertrouwen op een ander land.

Na zijn Japanreis gaat hij terug naar Duitsland waar hij letteren en politieke wetenschappen gaat studeren. Later werkt hij als docent in Erfurt voor de UNESCO en aan het Institut für Jüdische Geschichte und Kultur in München. Hij publiceerde meerdere boeken over de islam, twee ervan zijn in het Nederlands vertaald. Het boek dat ik hier bespreek is in 2024 gepubliceerd.

De fatwa uit Cairo

In 2013 hield hij een lezing in Cairo over islamitisch fascisme. Hij sprak op uitnodiging van de Egyptische oppositie, en hield zijn verhaal alsof hij in Duitsland was. Hij ziet de Moslimbroederschap als fascistische beweging, en sprak dat ook uit.

Daarop volgde een fatwa. Vanaf dat moment was hij zijn leven niet meer zeker. Hij heeft volledige politiebescherming vergelijkbaar met die van Geert Wilders. Toen hij in Duitsland een boek over Mohammed uitbracht kwam het gevaar uit zijn directe leefomgeving. Bij de presentatie op de Buchmesse in Frankfurt moest hij een kogelwerend vest aan en kreeg hij zoveel politiebescherming dat hij door verschillende Duitsers aangesproken werd op 'overdreven gedrag'. Een moslima die door de Duitse staat was overladen met prijzen, vond het maar een overdreven show met al die bodyguards.

De utopie van het multiculturalisme

De reden om dit boek te gaan schrijven, was niet de Moslimbroederschap in Cairo, maar de houding van zijn mede-Duitsers. In zijn ogen heeft Duitsland een probleem dat groter is dan het islamisme en het terrorisme. En dat is dat Duitsland daar geen verweer meer tegen heeft.

Wat Abdel-Samad in Egypte ondervond van de islam - de vaststaande ideeën, angst, benauwend groepsdenken, onwrikbare verhoudingen - ziet hij nu op andere wijze terug in Duitsland. Duitsland laat zich volgens hem onderwerpen door het multiculturalisme.

Multiculturalisme maakt een politieke agenda van huidskleur, etniciteit en religie. Het is het machtsinstrument van Duitslands groen links. Het lijkt op een epidemie, die zich met name onder de Duitse jongeren heeft verbreid. Ze leven in vrijheid, maar onderwerpen zich vrijwillig aan het

Gevangen in het multiculturalisme staat het Westen machteloos tegenover de islam

groepsideaal van de multiculturele utopie.

Het Westen heeft geen verhaal meer

Abdel-Samad weet wat dat betekent, in de tijd dat hij in Egypte woonde was hij lid van de Moslimbroederschap omdat hij dacht dat het daarin om vrijheid en rechtvaardigheid ging. Hij ziet nu dezelfde tendensen in het Westen: tribalisme, personencultus en totalitaire opvattingen. Het Westen heeft geen eigen verhaal meer, noch links populisme noch rechts hebben wat zinnigs te vertellen. Het betekenisloze multiculturalisme is voor veel jongeren de nieuwe utopische richting geworden na de val van het communisme en het fascisme.

Abdel-Samads kritiek komt voort uit het verlichtingsdenken. De kern daarvan is zelfreflectie en zelfkritiek. Dat betekent een permanente ideeënstrijd. Die is in de islam volstrekt afwezig. En die dreigt ook in het Westen hopeloos in verval te raken.

Abdel-Samad laat zien dat zijn moeder een belangrijke rol in zijn leven heeft gespeeld. Op een dag vindt hij een fotoalbum dat ze altijd goed had verstopt. Daarin ziet hij een levenslustige jonge vrouw in korte broek in het Cairo van de jaren zestig, samen met haar twee zussen die er even modern uitzagen.

Ze was gelukkig in Cairo, tot ze verliefd werd op zijn vader. Ze gaat mee naar zijn dorp onder voorwaarde dat ze zich mocht blijven kleden zoals ze wil. Dat laat hij een aantal jaren toe, tot ze zwicht onder druk van zijn familie. Ze gaat een hoofddoek dragen, gaat niet meer in tegen haar man en wordt depressief. Alle levensvreugde is verdwenen. Ze is gezwicht voor het 'totalitarisme' en de onderdanigheid. Een paar jaar later was ze ervan overtuigd dat ze altijd al zo had willen leven.

De zwartste dag

Abdel-Samads band met zijn moeder blijft ondanks de fysieke afstand intens. Zijn motivatie om te blijven schrijven ligt bij haar. Toen ze stierf mocht hij Egypte niet in. Dat ziet hij als de zwartste dag van zijn leven.

Later vraagt hij zich af of ze wel een keuze had en denkt hij dat ze zich heeft laten verleiden om de eer van de familie te redden. Ze heeft zich onderworpen aan het patriarchaat. Volgens Abdel-Samad is dat patriarchaat, met de immigratie, versterkt teruggekeerd in Europa. Hij wijst in dat verband op de grote toename van huiselijk geweld in Duitsland, een stijging van honderd procent in de laatste tien jaar. De westerse feministen steunen dat patriarchaat door de hoofddoek te zien als zelfbestemming, terwijl in Iran de vrouwen hun leven riskeren door hun hoofddoek af te werpen.

*Hamed Abdel-Samad, **Der Preis der Freiheit, Eine Warnung an den Westen**, dtv Verlagsgesellschaft, München 2024, 278 pp.*

[Arie Graafland](#) is emeritus hoogleraar aan de TU Delft. Hij schrijft regelmatig voor Wynia's Week,

WYNIA'S WEEK

Gevangen in het multiculturalisme staat het Westen machteloos tegenover de islam

vooral over non-fictie boeken.

Wynia's Week verschijnt drie keer per week, **156 keer per jaar**, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee, **ook in het nieuwe jaar 2025? Kijk [HIER](#)**. Hartelijk dank!